

[Miljøministeren]

Jeg må indrømme, at jeg havde ventet mig mere af den deklARATION, som jeg var med til at underskrive for tre år siden, men jeg finder, at Danmark til fulde har opfyldt sine forpligtelser både til at handle på egen hånd og til at presse på for at få fælles aftaler i internationale konventioner.

I arbejdsgruppens udkast til den nye ministerdeklARATION peges på 10 hovedemner, hvor der er enighed om en yderligere indsats til beskyttelse af Nordsøen. Lad mig straks sige, at man dog ikke på alle punkterne er enige om, hvilken indsats der må gøres.

Nu vil jeg gennemgå emnerne med angivelse af særlige danske og eventuelt nordiske synspunkter.

Først var det udledninger af farlige stoffer via floder. Nu synes der at være opnået enighed mellem Nordsølandene om, at Nordsøen bør beskyttes imod forurening med persistente eller bioakkumulerbare stoffer via floder eller andre udledninger fra land. Det drejer sig med andre ord om tungmetaller og organiske klorforbindelser eller halogenforbindelser, som er modstandsdygtige, og som ophobes i miljøet. Man stiler mod en væsentlig reduktion, i størrelsesordenen 50 pct., af udledningerne af sådanne stoffer mellem 1985 og 1995. De nordiske lande støtter disse bestræbelser fuldt ud.

Så er der udledninger af næringssalte. Der er enighed om at tage nationale skridt til at reducere forureningen ved udledning af næringssalte til påvirkede områder i Nordsøen og til at stille mod en væsentlig reduktion af størrelsesordenen 50 pct. af udledningerne af fosfor og kvælstof til sådanne områder mellem 1985 og 1995.

Udledning af kvælstofoxider til luften fra faste og mobile forbrændingsanlæg og maskiner skal også reduceres ved passende foranstaltninger, bl.a. ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknologi. Der er enighed blandt de nordiske lande om at støtte dette punkt, som Danmark har været hovedinitiativtager til. Danmark ser dog gerne, at udledningerne til alle dele af Nordsøen omfattes, og vi arbejder derfor på en opstramning af dette punkt.

Når dette forslag sammenlignes med vores egen vandmiljøplan, der kræver 50 pct. reduktion af kvælstofudledningerne, men en 80 pct.s reduktion af fosforudledningerne, kunne man fristes til at spørge, hvorfor en 50 pct.s reduk-

tion af fosforudledningerne til Nordsøen kan være et tilfredsstillende resultat eller mål for Danmark.

Her må man nok være opmærksom på de havbiologiske forhold. Vandmiljøplanens reduktionskrav på 80 pct. er begrundet i forholdene i Kattegat og andre indre danske farvande. I den mere salte Nordsø er fosforkoncentrationerne mindre væsentlige for planteproduktionerne, og derfor skønnes det, at en reduktion på 50 pct. af både fosfor og kvælstof er et videnskabeligt set mere velbegrundet mål, når det gælder Nordsøen.

Så var der forureningen af Nordsøen via luften. Pariskommissionen opfordres til at udbygge sit overvågningsprogram fra den nuværende pilotfase og etablere et langsigtet program. Der er enighed om nationale og internationale skridt til at klarlægge væsentlige luftforureningskilder, som bør reduceres for at beskytte Nordsøen.

Der er endvidere enighed om at indføre rene teknologier og om at reducere andre væsentlige forurenende emissioner, bl.a. ved hjælp af den bedste tilgængelige teknologi. Anvendelsen af blyfri benzin skal fremmes. Også disse bestræbelser støtter de nordiske lande.

Statusrapporten for Nordsøen viser tydeligt, at luftforureningen udgør en væsentlig kilde til forureningen af Nordsøen med bl.a. bly, kviksølv og kadmium. Det er derfor tilfredsstillende at konstatere, at Danmark allerede har taget væsentlige skridt til at reducere anvendelsen af emissionerne af disse tungmetaller.

Det fjerde punkt er dumpning og havafbrænding. På dette punkt er der delte meninger Nordsølandene imellem. De nordiske lande har som bekendt fremsat et forslag om at nedbringe dumpningsmængderne og at ophøre med dumpning af industriaffald og spildevandsslam senest ved udgangen af 1989. Visse andre lande støtter dette synspunkt, om end enkelte af disse lande ønsker undtagelser for visse salte, som i forvejen findes i havvandet. Forslaget indebærer også en nedskæring af den forurening, der forårsages af klapping, dvs. deponering af havslam i havet.

Det nordiske forslag om ophør af alle industridumpninger og dumpninger af spildevandsslam i 1989 møder modstand fra visse lande, der foretrækker en formulering, der tillader en dumpning i Nordsøen i tilfælde, hvor